

In dit nummer

- 108 ■ COLUMN
Peptalk
- 109 ■ 'Een niet gekende ruste'
400 jaar Twaalfjarig Bestand
Aart Vos
- 114 ■ INTERVIEW
Speurtocht Canadese Iwona Perlin
Den Bosch had wel dertig gasthuizen
Jac. J. Luyckx
- 117 ■ Het Rood Privilegeboek (2)
Kroonjuweel van de stad
Valentijn Paquay
- 123 ■ DE STRAAT
Fonteinstraat en Krullartstraat
Marcel van der Heijden
- 125 ■ MOERS TAAL
Kiendje, keinder, jong en nest
Frank Finkers
- 128 ■ AANZIENLIJKE HUIZEN
Hertogsgemaal Gewande
Gaaf industrieel-archeologisch monument
Jac. J. Luyckx
- 131 ■ BOEKBESPREKING
Tekens van leven
Diep graven in het Tolbrugkwartier
Jac. Biemans
- 134 ■ Financiële markten in de Republiek
Een Utrechts onderzoek
Karen Hollewand en Lieneke Westerink
- 137 ■ BOEKBESPREKING
De Provinciale
Een belangrijke Bossche courant
René Kok
- 138 ■ Plafondschilderingen Bossche stadhuis (2)
Medaillons wachten op restauratie
A.H. van Drunen, P. van der Schoot, M. van de Laar
- 142 ■ BERICHTEN
Nieuws van de BAM
Nieuws van het Noordbrabants Museum
Nieuws van het Stadsarchief

Peptalk

Ik wil eens een keer niet zeuren. De pluim van het jaar dus. Die gaat naar het nieuwe tijdschrift *In Brabant*. Met plezier leg ik het op de salontafel. Daar moet het bezoek in bladeren (nadat ik het gelezen heb). *In Brabant* is in de plaats gekomen van een tijdschrift dat ik wel las, maar niet op de salontafel deponeerde. Waarom niet? Vanwege de afschuwelijke naam: *Brabants Heem*! Bij dat enge Heem moest ik altijd (ja altijd) onwillekeurig denken aan Blut und Bodem. Als die talloze 'Heemkundige Kringen' nu ook eens hun naam veranderen ben ik een tevreden mens. Ik ben overigens niet de enige halvegare die met namen worstelt. Wie kent niet het invloedrijke Zedelijk Genootschap ter bevordering en handhaving van de enige echte aloude naam des dorps. Bij gebrek aan fatsoenlijke agendapunten hebben de luitjes deze keer over de naam van de schilder vergaderd. Van Aken die tot en met 2016 Den Bosch in rep en roer brengt. Wat een gezemel, de enige echte naam is jaren geleden toch door kenner Dr. G.C.M. van Dijck geleverd. Hij vond in oude akten dat moeder Van Aken, 'Joen, eet je bord leeg', riep. Probleem is natuurlijk dat 'Joen' niet overkomt en dus geen geld in het laatje brengt. We weten allemaal dat Neerlands allergrootste kunstenaar eigenlijk Klaas van Rijn heet. Maar een beker, sleutelhanger of stropdas met een gekalligrafeerde 'Klaas' koopt geen hond. Dus Klaas werd Rembrandt. Den Bosch volgde. In 1967 werd Joen, 'Jeroen'. Ook niks natuurlijk, maar men was toen niet wijzer. We zijn een paar jaar verder. De kermis rond de kunstenaar is in volle gang. Er is onlangs een Raad van Toedekking inclusief waakhond in het leven geroepen die er op toekijkt of er wel Jheronimus wordt gezegd of aangeplakt. In het Stadsarchief worden Joen en Jeroen uit het Bosch Protocol verwijderd. Waakhond is Michiel Boersma. Ja, inderdaad, de man die bij *ESSENT* zo'n slordige miljoen (incl. een bonus van ruim anderhalve ton, dat wel) per jaar verdiende, maar ooit de helft van zijn bonus aan een goed doel schonk. In deze tijden waarin het vertrouwen in allerlei doorgeprivatiseerde instellingen wankelt en de overheid met miljarden aan belastinggeld half failliete boedels opkoopt, heeft B. met deze nobele daad voor altijd mijn hart gewonnen. Daarnaast, en dat is eigenlijk toch het voornaamste, bekende hij, woonachtig in Oosterbeek (Boe!), 'altijd Bosschenaar te blijven'. Wat zeur ik toch!